

Một cán bộ an-ninh Việt Cộng phân tích tình hình đất nước.

Tôi không là nhà dân chủ. Tôi là một nhân viên an ninh. Tuy nhiên, đất nước đang ở tình hình như thế này thì tôi cũng không thể không nói lên tiếng nói của mình.

Sự lãnh đạo của Đảng:

Chúng tôi luôn được học tập và giáo dục là phải trung thành với Đảng. Vâng, với Đảng chúng tôi không phải với bất kỳ quốc gia nào. Nói như thế thì ai cũng hiểu về quan an ninh cũng như các cơ quan tư pháp khác không hoạt động để cản trở vì pháp luật, mà để thực hiện sự lãnh đạo, chỉ đạo tập thể trên.

Tôi còn nhớ lúc tôi mới bước vào ngành khi ngoài 20 tuổi, một hôm được giao trang trí hội trường, tôi hỏi với bí thư chi bộ: “Tại sao ta lại trang trí cờ Đảng ngang hàng và bên trái cờ quốc gia?”. Tôi nhận câu trả lời: “Đảng đang lãnh đạo cả đất nước này. Đảng là pháp luật, tất cả do cả đất nước này là do Đảng gây dựng nên. Và Đảng sẽ tiếp tục lãnh đạo. Anh không thấy câu khẩu hiệu trong hội trường sao Đảng Cộng sản Việt Nam muôn năm!”.

Vâng, Đảng muôn năm, giống như các tri thức trẻ học trong các phim Trung Quốc. Cũng vào khoảng năm 1989, sau các biến động chính trị ở Đông Âu, sự kiện Thiên an môn và vụ Trùng Xuân Bách, chúng tôi được tập trung học Nghị quyết 7 Trung ương khóa IV khẳng định không đa nguyên đa đảng.

Có một đồng nghiệp như tôi hỏi với bí thư chi bộ hỏi như sau: “Công lao của Đảng ta trong việc giành độc lập, thống nhất đất nước không ai phủ nhận. Nhưng làm sao có thể chứng minh được trong xây dựng kinh tế Đảng Cộng sản Việt Nam làm tốt hơn các tổ chức khác?”. Người đồng nghiệp không thể tiếp tục làm việc trong ngành nữa. Nhưng câu hỏi phẫn nộ đó, đến nay vẫn chưa có ai trả lời được.

Và biến động có thể hình dung ví von của một số thanh niên cấp tiến chúng tôi với lịch sử an ninh của mình: Các đất nước này cùng với toàn bộ tài nguyên là những thùng dầu đang cạn kiệt; chúng ta được đặt lên lưng dân tộc này như một con ngựa; Đảng là con ngựa sắt mà dây dợ con ngựa đi; cơ quan an ninh là con chó đi sau để giữ con ngựa. Tất cả cùng đi để tiến lên phía mà người người “làm theo năng lực, hưởng theo nhu cầu”. Con ngựa, con chó không thể đi theo cách của mình vì họ đã có một ông chủ. Ông chủ không cần phải có ngựa nên chỉ tiếp tục đi.

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Vai trò của lực lượng vũ trang đối với chế độ:

Hiện đây, bài viết của mặt tác giả cho rằng quá điếm của Đệng ta là lực lượng quân đội, an ninh hùng hậu là không đúng. Mặt lực lượng hùng hậu như tôi đề xuất nhanh như khi mặt đi sẽ chỉ huy hoặc mặt thông tin liên lạc.

Các quan chức cấp cao trong quân đội là những người nắm quyền đặt nền tảng này. Họ có thể quy định các điều riêng nên họ rất kiên quyết. Còn những người lính, sẽ không cầm súng bắn vào người dân đâu, giết người như bài Báo tiếng Berlin của Huy Đức: Có nhiều người lính phải sát khi được lệnh bắn vào đồng bào mình!

Quân đội tôi chia thành nhiều quân chủng, quân khu. Khi hàng chớp bu phân rã, thì các khu vực không ai chịu được quy định ai, nên họ thường án binh bất động và nghe ngóng tình hình. Nói tóm lại, quân đội ta do Đệng lãnh đạo, những bộ phận chức năng của lính là phục vụ Tổ quốc, phục vụ nhân dân chứ không trung thành với Đệng.

Đối với ngành công an - an ninh, chỉ có lực lượng cảnh sát là bộ dân ghét nhất do họ thường giữ quy tắc các vấn đề xã hội, tiếp xúc dân và những nhu cầu dân. Lực lượng thứ hai là an ninh làm những công việc để giữ gìn chế độ.

Quan chức thì có nhiều quy định, chỉ nhân viên an ninh thì không đáng kể. Đây là lực lượng do thể diện bị nhốt, thóc thối nhọt. Khi xảy ra tình thế mà không thể đi ngược xu hướng và quy luật, chính lực lượng an ninh là nhóm người theo luồn trốn và đưa ra những trái chiều đầu tiên. Những điều của lực lượng an ninh sẽ là chìa khóa cho các nhóm đối lập, làm nhanh chóng phân hóa giữa lãnh đạo.

Hiện ta còn có lực lượng thứ ba là an ninh quân đội. Lực lượng này chính là Tổng Cục 2. TC2 thực chất là cơ quan có rất nhiều quy định và nhiều điều kiện. Họ thường uy hiếp, khống chế hàng ngũ lãnh đạo cấp cao, không cho bất kỳ sự liên kết đối lập nào, hay mưu mô ngấm ngầm đội nào. Họ có rất nhiều mảnh khoé và thủ đoạn, hiện nay họ bắt đầu cáo là có quan hệ rất mật thiết với cơ quan an ninh Trung Quốc. Đây là lực lượng có thể đánh phá, đe dọa hoặc tiêu diệt các cá nhân có mưu mô ngấm ngầm đội, bất kỳ trong Đệng hay ngoài Đệng. TC2 chính là con hổ dữ, công cụ hữu hiệu của lãnh đạo Đệng hiện nay.

Những mâu thuẫn tất yếu của xã hội chế nghĩa hiện tại và con đường đến mặt nhân dân:

Mâu thuẫn cơ bản nhất hiện nay chính là thuyết Mac - Lê. Họ đưa ra xã hội Cộng sản là con đường tất yếu cho xã hội loài người. Đó con người tự giác tôi đề không cần quan chuyên

chính (Nhà nước). Đó năng suất lao động cao đến nỗi đáp ứng mọi nhu cầu của con người. Không ai có mong làm giàu, mà chỉ công hy vọng. Mọi người làm theo năng lực và hưởng theo nhu cầu. Chúng ta bỏ qua giai đoạn phát triển từ bỏ nghĩa nên phải qua quá trình lên chủ nghĩa xã hội.

Bây giờ người tôi chỉ cần đã thấy chúng ta cảm thấy phi thực tiễn. Vì nhân chủng học tuyên truyền gì trong tôn giáo đã ra vì nhân chủng học thiên đàng vậy. Chủ nghĩa xã hội mà người dân phải vượt qua từng ngày và khi nhìn mà con người phải chịu đựng trong thế giới này. Tôn giáo thì người ta mong có sự sống vĩnh cửu sau khi chết. Còn xã hội chủ nghĩa, con người chỉ phải “vác thánh giá hình búa liềm” không biết từ đi đâu nào kiếp nào mới đến được xã hội Công xã nhân chủ nghĩa.

Học thuyết Mác-Lê chỉ ra giai cấp lãnh đạo là giai cấp công nhân có liên minh với giai cấp nông dân. Nhà nước, luật pháp làm công cụ chuyên chính, thể hiện ý chí của giai cấp lãnh đạo. Họ hoạt động không vì nhân dân, tộc qu, mà hoạt động vì giai cấp. Khi quy định quá lớn, khái niệm giai cấp lãnh đạo bị biến chất. Thể chế chế độ có giai cấp công nhân nào lãnh đạo, mà chỉ có một tập đoàn Đảng lãnh đạo. Họ hoạt động lợi ích tập thể như một thể chế quân lý và làm mọi cách để duy trì quyền lực.

Sau này, để cho Đảng có màu sắc dân tộc hơn, Đảng thêm vào “theo thể chế của Hồ Chí Minh”. Không thể phủ nhận Hồ Chí Minh có một vai trò rất lớn trong sự nghiệp giải phóng dân tộc, nhưng tôi không đồng ý nên sùng bái cá nhân.

Chúng ta có thể chỉ ra công lao của Hồ Chí Minh sau khi Người mất, nhưng ca ngợi khi Người còn đang sống là sùng bái cá nhân đáng phê phán.

Hiện nay Đảng ta không sùng bái cá nhân nữa, nhưng vì có “học tập làm theo gương” của Hồ Chí Minh” là trò mê dân.

Con người không ai hoàn thiện cả. Tại sao trẻ bé học sinh đã phải làm theo “5 điều Bác Hồ dạy”, Công an nhân dân, quân đội và nhiều tổ chức khác phải làm theo các quy định ngôn của Người do Đảng nâng hình tượng của Hồ Chí Minh chế độ khác biệt với thánh trong tôn giáo, để phải lên mình một tập đoàn độc.

Điều này không thuyết phục được các nhà trí thức. Không thể trích dẫn lời Hồ Chí Minh thì xem như một chân lý để huấn luyện thế giới khác. Tôn giáo người ta thừa nhận kinh thánh và giải thích kinh thánh theo quan điểm Giáo hội.

Còn cuộc sống hiện đại, chân lý là thành quả sự phát triển của xã hội loài người được tích lũy và ghi nhận. Chúng ta có thể trích dẫn lời của nhiều bậc vĩ nhân, mà mặt vĩ nhân họ chỉ ra chân lý ở góc độ nào đó, vào thời điểm nào đó. Còn chúng ta trích dẫn lời Hồ Chí Minh gì ng nhớ tôn giáo trích dẫn kinh thánh là không khoa học và không đúng đắn.

Đó phân tích các mâu thuẫn, tôi không dám nói lên quan điểm của nhóm người nào. Tôi chỉ nói theo quan điểm của tôi, dựa vào chân lý sự có mà xã hội đã thay đổi. Vâng, tôi là mặt con người đang sống trên đất nước mình tôi đưa ra 3 nhu cầu bình thường như thế:

- Điếu thuốc như thế: Tôi muốn được tự do.

- Điếu thuốc hai: Tôi muốn xã hội phải công bằng.

- Điếu thuốc ba: Tôi muốn đất nước phát triển, toàn vẹn lãnh thổ.

Phát biểu ba điếu này, tôi có phải đúng không? Như ng nhu cầu đó có đúng đắn không? Như ng điếu đưa ra có chăng Nhà nước xã hội chế nghĩa không?

Nếu bạn cho rằng ba điếu trên là đúng đắn, mà Nhà nước kết tội tôi, thì chính Nhà nước chế không phải tôi phải đúng! Và ta hãy xem Nhà cầm quyền đáp ứng 3 nhu cầu của tôi như thế nào?

Vì quyền lợi quá lớn trong tay, giới lãnh đạo đã vì phạm điếu thuốc hai trước. Họ tạo ra mặt xã hội không minh bạch để có thể làm giàu trên tài nguyên thiên nhiên và khai thác tài nguyên con người. Họ hô hào chế tham nhũng, nhưng họ không thực hiện các biện pháp chế tham nhũng đích thực.

Mặt yêu cầu rất chính đáng của tôi là được nghe họ công khai tài sản cá nhân trên mạng cho dân kiểm tra, nhưng họ không bao giờ chịu làm. Bên công khai tài sản được làm hình thức và lưu hành nội bộ thì bên chế tham nhũng của họ thực không thể bí mật mình được.

Khi vì phạm điếu thuốc hai, họ sợ tôi chế ng đời, họ lên sang vì phạm điếu thuốc như thế. Tôi không được phát biểu như ng quan điểm của mình. Bên công chức chuyên chính, họ ban hành các văn bản pháp luật để hợp pháp hóa việc vi phạm nhân quyền của họ. Tôi biết mặt tự do mặt cách hợp pháp.

Cùng lúc đó, khi vì phạm điếu thuốc hai, họ không thực hợp hợp được như ng nhân tài để xây dựng đất nước, làm đất nước tốt hơn và họ vì phạm tiếp điếu thuốc ba.

Họ sợ bộ dân chế ng đời. Họ sợ lực lượng vũ trang không báo về họ. Họ trông mong mặt đúng minh họ thu được họ. Đó ng mình đây là mặt con họ đó, bên chế và tham lam.

Khi quyền lợi của được ng mình mâu thuẫn với quyền lợi đất nước họ họ ra lúng túng: Báo về quyền lợi hay báo về tội quốc. Báo về quyền lợi của tập đoàn lãnh đạo thì hy sinh quyền lợi quốc gia, nhân dân sẽ nổi lên chế ng lợi, tội của bộ quyền lợi của họ.

Báo về tội quốc thì phải tội bộ quyền lợi, giao quyền lợi cho nhân dân. Chế ng lợi nào thì kết quả cũng phải như ng được ng cho mặt nước dân chế. Như ng đời này cũng từng ng tội như ng đời “siêu nghiêm trọng” của tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ.

Lực lượng của phong trào dân chủ nước ta:

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Góc độ nhìn nhận của mặt người làm công tác an ninh, tôi chỉ dám liệt kê và không dám đánh giá. Lực lượng dân chủ hiện nay có những tác động:

- Những người trí thức
- Những lãnh đạo tôn giáo
- Cựu chiến binh, cựu quan chức Nhà nước
- Các tổ chức Hội người

Bên nhóm này đã chính thức hoạt động hoặc lên tiếng nói công khai. Còn lực lượng quần chúng hầu như cũng còn phôi pha đây:

- Giáo dân
- Những người dân bị áp bức, bị tước đoạt quyền lợi và các phương tiện sinh sống hàng ngày.
- Sinh viên học sinh.
- Viên chức làm công ăn lương các cơ quan kinh tế, hành chính sự nghiệp bị bóc lột.

Việc quy tụ thành phần cho từng nhóm; đưa ra những công tác đấu tranh, những thành quả đạt được, thậm chí yêu cầu các lực lượng này tùy sự đánh giá của từng người. Việc đánh giá sâu đưa ra đây sẽ không tránh được sự khiếm khuyết. Tiếp theo đây tôi chỉ nêu ra phương pháp đấu tranh hiện tại.

Phương hướng của dân chủ có những tác động:

Trước hết, vì mặt dân chủ cho đến những và sự hòa hợp dân tộc, chúng ta nên phê phán các hình thức chính trị quá đáng.

Lịch sử đã trao sự sống cho Đảng Cộng sản. Những người sinh sống trên đất nước này ít nhiều đều có liên quan đến Cộng sản. Khi ta nói chính trị, họ có cảm giác là chính những con người đang làm việc cho bộ máy Cộng sản chỉ không nghĩ là chính họ đang làm việc.

Mục tiêu của chúng ta là xã hội tự do, dân chủ, tiến bộ đã nguyên đa đảng. Đảng Cộng sản là một thành tố bình đẳng trong nền chính trị đa nguyên. Chúng ta không thể vờn đấu xóa bỏ tất cả những thành quả mà Đảng Cộng sản đã làm được đến ngày hôm nay hay xóa bỏ toàn bộ bộ máy của họ.

Chúng ta chỉ tiếp quản và xoay hướng theo nền dân chủ: người nào được dân bầu thì lên, dân không bầu thì ra đi. Họ cũng như ta phải cùng tranh công bằng.

Thứ hai, chúng ta không thể chuyển tiếp sang mặt nền tảng tài mại dù mang tính đa nguyên. Hãy nhìn vào các cuộc cách mạng nhưng ở Đông Âu và cách mạng màu đỏ các nước SNG. Rất nhiều nước trong khối SNG thực sự không có thay đổi về chính trị. Chính quyền mới thực ra là nguyên bộ máy cũ tiếp quản, tiếp tục kiểm soát chặt chẽ quân đội, công an, truyền thông và lập nên mặt nền tảng tài mại.

Thứ ba, chúng ta không thể mặt nền chính trị hiện tại khi chuyển tiếp sang đa nguyên. Mặt nền

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

chính trị mình bỏch, thế hi vọng ý chí của người dân, để cao nhân quyền nhưng không thể để cho quá nhiều tệ chế vì quyền lợi của mình mà gây ra những chuyển phá hoại, khủng bố, thậm chí bán nước.

Vì những thành tựu dân chủ xã hội loài người để được đến ngày nay, tôi nghĩ rằng những nhà dân chủ Việt Nam để nhận thức và tận tảo để xây dựng mặt xã hội nhân bản, nên để nh và phát triển.

Pháp pháp đấu tranh phù hợp hiện nay:

Để đến thế giới, phong trào dân chủ nên đấu tranh như thế nào?

Chúng ta thấy thế gian gần đây xảy ra quá nhiều các vụ án những nhà dân chủ. Có người kiên cường, có người đầu hàng. Nhưng có một quy luật của giới cộng m quyền là: miễn n, rồi buông; miễn hòa, yếu hi p.

Phong trào dân chủ trước đây chủ yếu là tuyên truyền chế độ pháp, hoạt động giới u m t. Khi mặt số nhà dân chủ trong nước công khai, thì giới cộng m quyền đàn áp rất thế ng tay, nhất là Kh዆.

Tuyên ngôn của họ kêu gọi thay đổi chế độ và chế chế n họ phải đi di n với nhà tù. Họ chủ mong số can thi p t bên ngoài, nhưng số can thi p y xảy ra rất yếu u t, chế để tô bóng các chính khách pháp ng Tây.

May sao, chính Đài Truyền hình Việt Nam chọn cho các phong trào dân chủ đấu tranh trực diện và không vi phạm Điều 88 Bộ Luật Hình sự. Ta còn nhớ trong vụ tranh chấp đất 42 Nhà Chung, VTV có phát sóng ghi hình Đức Tổng Giám Mục giáo phận Hà Nội Ngô Quang Kiệt phát biểu tại buổi tiếp của UBND thành phố Hà Nội ngày 20/9/2008 và cắt xén lời nói mặt cách rất thô thiển nhằm bôi nhọ Đức TGM. Chính vì sự không trung thực của các quan truyền thông nên bên Công giáo đấu tranh cho “công lý và sự thật”.

Sau đó đến vụ Giáo xứ Thái Hà, chính quyền Hà Nội đấu tranh vì giành quyền đất, nhưng lại thua trước sự hiếp thông mạnh mẽ của giáo dân. Lại đến vụ hai phiên xử của các giáo dân trong vụ Thái Hà, phía Công giáo phản truyền sự công minh trên tinh thần bất bạo động và chính quyền không dám xử nặng hai phiên tòa trên.

Trong vụ Tam Tòa, sau khi bắt buộc mặt sự giáo dân, Giáo phận Vinh với sự lãnh đạo của Đức Tổng Giám Mục Cao Đình Thuyên đã hiếp thông hàng trăm ngàn người để biểu dương sức mạnh. Với vụ chiêm ngôn: đấu tranh cho công lý, sự thật và bất bạo động của Giáo hội Công giáo, chính quyền đã không thể ngăn cản được sự tiếp hợp rõ ràng. Và cuối cùng hợp với thời hậu giáo dân, không dám xử vì sự tiếp hợp khác.

Các nhà trí thức dân chủ sau các vụ bắt buộc, thì chuyển sang mặt hình thức đấu tranh khác. Thay vì đấu tranh cho công lý của Giáo hội Công giáo, các nhà trí thức thêm vào: “chân lý – công lý - sự thật”.

Chân lý là những điều hay nói đúng, không ai có thể phủ nhận, chân lý có trái với quan điểm của mặt sự lãnh đạo, nhưng không vi phạm pháp luật. Phong trào mạnh mẽ nhất vẫn là phản ứng với vụ nê bauxite tại cao nguyên.

Vụ nê này đã được bàn công khai tại Quốc Hội, thì không thể cấm những nhà trí thức bàn. Với đê Hoàng Sa - Truyền Sa lại liên thông với vụ nê bauxite thông qua đường liên thông là Trung Quốc. Đây đây chân lý của cả hai vụ nê đều là yêu nước. Mà yêu nước không phạm Luật hình sự.

Phong trào được tăng sức mạnh khi gần đây mặt sự người truyền là viên chức chính phủ, có nhiệm vụ đóng góp cho nền chuyên chính, với cuối đời lại dám nói ra sự thật.

Chính quyền có thể bắt buộc họ không nói trái quan điểm nhà cầm quyền lúc còn có công cộng nhưng chế độ, nhưng khi họ không còn gì để mất thì họ không sợ nữa.

Họ phải nói, vì không nói họ không thể tồn tại trong những ngày cuối đời được. Chính quyền có thể kết tội hành vi của họ, nhưng không thể kết tội tội truyền họ được.

Thật là có những Ba người khác của Tô Hoài, Hội ký của mặt truyền hèn của Tô Hoài, Lại được đường của Đào Hữu, Đời mới Đem tránh nguy cơ sắp đổ của Truyền Văn Công...

Gần đây tiến sĩ luật Cù Huy Hà Vũ đã đưa ra mặt pháp đấu tranh mới, trực diện và vô cùng hiệu quả. Thay vì theo pháp pháp ‘đoàn đánh đoàn’ của Trần Huỳnh Duy Thức, thì Hà Vũ dùng chính luật pháp chuyên chính đánh thẳng vào các cơ quan chuyên chính.

Nhà cầm quyền hoàn toàn bất ngờ trước chiêu thức này vì thức sự ra lâu nay không ai bắt tội các cơ quan Nhà nước và chính các cơ quan nhà nước thông không thi hành pháp luật.

Tòa án đòi trả tiền kiện Thủ tướng của Hà Vũ cho thấy mặt lợi hại ngấm ngầm trong ngành tư pháp của nước ta - Điếu tra xét xử hoàn toàn theo chế độ thì ngành tư pháp tự cáo mình là công của Đảng bất chấp công lý.

Tiếp theo đà đó, sau khi IDS tuyên bố giải thể phần đời Quyết định 97 của Chính phủ, vì n trớ ngụy Quang A đã gửi thư cho Bộ Tư pháp và yêu cầu thả nhàn vì c ban hành QĐ 97 là vi phạm thủ tục quy định.

Nhà nước đời thời với dân như thế nào?

Mặt thủ tướng im lặng trước kiện của Cù Huy Hà Vũ, mặt ngược đời ngẩng đầu chính phủ đòi xử lý các phần IDS phát biểu thi u trách nhiệm sau khi thủ chế này thể giải thể.

Ngoài ra, nếu chúng ta đã xem đoạn video ghi hình đời thời của chính quyền Quên Đảng Đa (Hà Nội) và các tu sĩ – giáo dân giáo xứ Thái Hà thì sẽ thấy cơ quan Nhà nước ‘tự’ như thế nào khi tranh luận với dân.

Hay các vị bất giác Nguyễn Văn Buôn Gió, Đoàn Trang, Mạnh Nôm, an ninh làm khó Đào Hữu thì cũng hiểu họ không thể chấp nhận đả kích của vì họ yếu lý. Nói tóm lại họ thi u lý, thi u lý phải nên họ không thể tranh luận trước tiến vị các nhà trí thức dân chủ; họ cạy quyền lực nói chuyện họ đời không cần lý lẽ

“Vì c ban hành quyết định 97/2009/QĐ-TTg là cần thiết, phù hợp với Hiến pháp, pháp luật”, “nội dung này (bauxite) đã được Chính phủ báo cáo thông đồng đời đời để cuộc họp thủ 5 vĩa qua nên sẽ báo cáo lại kịp họp sau”.

Họ muốn xử án các nhà dân chủ, nhưng không dám xử công khai vì sẽ không tranh luận được với họ họ sẽ phiên tranh luận xử án cá nhân biến thành phiên tranh luận ý thức của các nhân chuyên chính. Nói thẳng ra, họ sẽ thua khi đời thời song phương với các nhà dân chủ.

Điểm yếu của chế độ chuyên chính:

Chúng ta đã từng nghe họ thuyết giảng về sự chuyên tiến các chế độ kinh tế - chính trị: giai cấp cầm quyền không bao giờ thể quyền lực của mình và phải để họ bóc lột bóc lột cách mạng. Lý thuyết y phù hợp với những quốc gia có nền dân trí thức và nền chuyên chính mạnh. Thủ t

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

sở Đông Âu (trở Rumania và Serbi) sở chuyển giao rất êm thắm. Họ không cần đổ máu hoặc bỏ oai.

Nhưng ta chú ý những những văn hóa và cách hành xử của Trung Quốc nên có sự lo ngại mặt 'Thiên an môn' ngay từ khi quở trách Ba Đình.. Chính vì vậy các tu sĩ Công giáo tiếp hợp dân chúng luôn dùng từ bỏ từ bỏ đường. Nhưng khi quở chúng tiếp hợp đồng đạo để y phục khích thì ranh giới giữa bỏ đường và bỏ từ bỏ đường rất mong manh. Vấn đề là từ phía nào.

Thật ra từ luôn ở phía chính quyền, đi xuống phát từ từ để đại và tôn giáo. Đi xuống gây sự xảy ra vì khung sườn của chế độ hiện nay không còn được vững để giữ chế độ tốt đẹp. Nhưng ta đã nhìn thấy các chế độ chế độ, chế độ chuyển từ tiếp thu để đại của nhân dân để bán cho giới đầu tư, chế chế phần lớn là các đảng viên.

Mặt ngày nào đó xảy ra vì tranh chấp để đại ở mặt thể nghiệm Trung giữa chính quyền và Giáo hội Công giáo. Hai bên nhanh chóng bị hiểu lầm lẫn lộn. Xô xát xảy ra khi trở áp giáo dân. Nếu chúng may ... có mặt giáo dân bị chết, thì đây là một lỗi lầm bùng phát cho mặt cuộc cách mạng dân chủ.

Khi có giáo dân bị chết thì đi tìm cách mạng xảy ra theo các bước:

- Giáo phận Vinh, Giáo phận Huế tiếp thông bị hiểu lầm lẫn lộn đòi công lý.
- Giáo phận Hà Nội, Giáo phận Xuân Lộc, Giáo phận Sài Gòn bị hiểu lầm lẫn lộn tiếp thông.
- Bài giảng của các giáo phận lên án mạnh mẽ chính quyền sở được bỏ oai và hô hào tiếp trung lẫn lộn đòi công lý.
- Các chế độ nhân quyền thể giới lên tiếng.
- Mặt sự quan ngại giao nước ngoài lên tiếng, kể cả Vatican.
- Hội đồng Giám mục Việt Nam bày tỏ quan điểm: lên án bỏ oai, đòi xét xử kẻ gây ra bỏ oai.
- Nhưng nhà trí thức dân chủ lên tiếng và kêu gọi thu hút cho quá trình kiện tụng. Họ đòi xét xử chế độ chính quyền chế độ Tổng để xảy ra bỏ đường.

Chính phủ hãy xem xét, khi thể hình sự kẻ gây ra chế độ.

- Nhưng nhà trí thức dân chủ chế ra nguyên nhân của các xô xát là từ Luật để đại và tham nhũng. Họ yêu cầu sự để từ Luật để đại, Luật phòng chế độ tham nhũng.
 - Mặt sự quan báo chí để tin trung dung và bị kẻ luật.
 - Mặt sự nhà báo bị sự cùng góp tiếng yêu cầu từ do báo chí và từ do ngôn luận.
 - Sự có những thể luận công khai của các công sự, trách nhiệm.
 - Mặt sự Trách nhiệm để bị hiểu lầm lẫn lộn những những dân chủ, đòi chế độ cách giáo dục, từ do ngôn luận, chế độ tham nhũng và lan nhanh toàn quốc. lẫn lộn sinh viên là lẫn lộn bị tình kiên trì thể.
 - Tăng ni tín hữu mặt sự khu vực xuống để những những dân chủ, phần để đàn áp tôn giáo, đòi từ do ngôn luận, từ do báo chí.
 - Mặt sự quan chế độ chính phủ phát bị hiểu những những dân chủ.
 - lẫn lộn an ninh phân hóa và có những những vấn đề để dàn xếp gây áp lực với giới lãnh đạo chớp bu.
 - Sự có thêm nhiệm vụ quan chế độ những những dân chủ, để những những kêu gọi đa nguyên chính trị.
- Đến đây các cuộc bị tình gây thể thể toàn quốc và là để đi xuống gây sự của mặt nước chuyên chính.

Những kịch bản xẩy ra hình thành cách mạng:

Kịch bản 1:

Quốc hội triệu tập phiên bất thường.

Quốc hội tuyên bố đường lối chính sách hiện Đại u 4 Hiến pháp, giải tán chính phủ, thành lập chính phủ lâm thời.

Trong thời gian soạn thảo hiến pháp mới và các luật pháp có liên quan, Quốc hội có mặt các nhà dân chủ đóng góp tư vấn..

Trở lại dân ý và Hiến pháp mới. Hiến pháp mới ra đời.

Bước Quốc hội mới (hoặc tập thể nghị viện), lập chính phủ mới.

Cách mạng thành công mãi mãi. Đây là cuộc cách mạng nhưng.

Kịch bản 2:

Chỉ thị của ban chấp hành trung ương khu vực.

Thời gian ra đời của cho lực lượng bí mật tình.

Thời gian ra đời của vũ lực.

Quân đội chấp hành.

Lực lượng bí mật tình chỉ huy tòa nhà Quốc Hội, Chính phủ, Đảng, cơ quan truyền thông.

Lực lượng bí mật tình tuyên bố đường lối, đình chỉ hiến pháp, thành lập chính phủ lâm thời.

Các bước kế tiếp tập thể kịch bản 1. Đây là cuộc cách mạng màu.

Kịch bản 3:

Quốc hội triệu tập phiên bất thường.

Quốc hội tuyên bố đường lối chính sách hiện Đại u 4 Hiến pháp, giải tán chính phủ, thành lập chính phủ lâm thời.

Chính phủ lâm thời là bình mới rượu cũ. Quan chức cấp cao nhanh chóng nắm các cơ quan sắc mặt, truyền thông, soạn thảo hiến pháp mới nhưng không tham khảo ý kiến lực lượng dân chủ.

Trở lại dân ý và Hiến pháp mới mà nội dung không đáp ứng yêu cầu của lực lượng dân chủ..

Lực lượng dân chủ tiếp tục bí mật tình, chỉ huy các tòa nhà Quốc Hội, Chính phủ, cơ quan truyền thông. Quân đội không can thiệp.

Lực lượng bí mật tình tuyên bố đường lối, lập chính phủ lâm thời soạn thảo và trở lại dân ý Hiến pháp mới.

Đây cũng là cuộc cách mạng màu.

Kịch bản 4:

Chỉ thị của ban chấp hành trung ương khu vực.

Thời gian ra đời của cho lực lượng bí mật tình.

Thời gian ra đời của vũ lực.

Quân đội chấp hành. Mặt số tập thể lãnh đạo hành động chính, đình chỉ hiến pháp, lập chính phủ lâm thời.

Con đường nào cho một xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Vì có sự tồn tại của hai pháp luật có tham vọng lên án các đảng dân chủ.

Hai pháp luật được trình bày ở đây và thông qua.

Tất cả các bộ luật pháp, Quốc Hội. Quan chức quân đội tham gia nhiều trong chính phủ.

Đây là cuộc cạnh tranh giữa hoàn toàn chính trị. Nếu chính trị không có ta sẽ giống Thái Lan. Chính phủ bắt đầu một thời gian dài khi có cuộc cách mạng màu chính thức.

Trong 4 khả năng ta sẽ không thấy có việc tìm máu như Thiên an môn hay thành lập một chế độ tài quân sự như Pakistan khi tướng Musharraf tiến hành đảo chính. Xác suất xảy ra cách mạng nhưng là 25% và cách mạng màu là 75%.

Một mặt hình thức cách mạng đi kèm theo cái giá của nó. Nếu là cách mạng nhưng thì ‘anh’ sẽ là công dân tự do như bao người khác, được bỏ toàn tài sản, danh dự; các công trình văn hóa được bỏ toàn. Còn nếu là cách mạng màu thì các tướng đài báo, những người ra lệnh đàn áp nhân dân sẽ bị xét xử.

Hãy chú ý đến và chờ đợi:

Cách mạng có thành công không? Bao giờ xảy ra đi tìm gậy. Liệu sẽ không cho ta biết trước điều gì. Nhưng ‘h’ sẽ sụp đổ vì ‘h’ không có chân lý, không có công lý và che giấu sự thật. Họ cai trị bằng vũ lực và sự ngang ngạnh. Họ không được lòng dân. Hai chúng ta đang kiên trì phiên tòa này đến phiên tòa khác, sẽ bắt đầu này đến sự bắt đầu khác. Họ muốn tay với nhóm người này và từ bỏ nhân nhượng nhóm người khác. Một chế độ càng sẽ dùng vũ lực với dân thì càng cho thấy chế độ đó mắc ruy băng bên trong. Nhưng vũ lực cao nhất thuộc về quân đội, mà quân đội không đội đầu với nhân dân. Thúc đẩy họ rời tay vũ lực là cách để sai an ninh và cần sát đúng quy định.

Đúng rồi đã chết, chết chết bó buộc!

Bó buộc đã sẵn, chết chết mới là!

Sẽ có mới là do chính họ chết.

Với một nhu cầu tranh chấp để đại diện Giáo hội Công giáo, với cách hành xử báo động, đưa vào các đảng côn đồ của nhu cầu chính quy định đưa pháp luật thì tất yếu sẽ có lúc một giáo dân bị mạng. Bắt đầu hành trình đến đi tìm gậy.

Với những người tiên phong Cù Huy Hà Vũ, Nguyễn Huệ Chi, Nguyễn Quang A, Vũ Khắc Phi, Thích Quảng Đức mà báo chính quy định bắt đưa vào lý do nào đó thì chế độ đã tìm kiếm đến đi tìm gậy.

Hai lực lượng tiên phong này đang thách thức chính quy định. Và với bên chờ đợi thì lý, thật báo

Con đường nào cho mặt xã hội dân chủ

Tác Giả: Đức Trí

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 12:12

Tôi chắc chắc sẽ xảy ra điểm gãy vào lúc nào đó.

Bạn đã xem đoạn phim quay cảnh đổ bom bom của lính Berlin chưa? Người Đức ở hai bên bờ tường đã ôm nhau hạnh phúc biết chừng nào! Tôi, cũng như các bạn hãy tin tưởng vào lúc nào đó chúng ta sẽ hít thở bầu không khí tự do tràn ngập nước, trong một buổi tối rực rỡ như pháo hoa. Pháo hoa mừng chiến thắng và tự do!

Tôi mong một ngày nào đó những nhà dân chủ bỏ tù đầy đọa các gia đình thoát trong vinh quang để xã hội ghi nhận những mất mát hy sinh của họ. Bạn đừng phê phán những nhà dân chủ cuối cùng cũng vì tham vọng chính trị của mình. Con người có tham vọng thì xã hội mới phát triển. Cho rằng họ có làm bom nổ thì họ cũng làm một cách minh bạch và xứng đáng. Bù lại, họ đem đến xã hội tự do và phát triển.

Tôi cũng muốn một ngày nào đó không ai theo dõi quá trình sử dụng internet của mình nữa, hay một đứa con của Mỹ Nam ra đời không phải vì những lý do chính trị của Mỹ hoặc để ủng hộ phá Nhà nước..

Chúng ta đều tin đến ngày đó, chúng ta cùng chung tay xây dựng đất nước này phát triển, hòa nhập vào sau gáy người Hàn Quốc.. Khi đó Đức TGM Ngô Quang Kiệt sẽ hãnh diện khi cầm hồ chiếu Việt Nam ra nước ngoài.

Đảng Cộng sản Liên Xô cai trị nước Nga 74 năm. Đảng Cộng sản Việt Nam cai trị miền Bắc, rồi đến cả nước đã 64 năm. Thời gian không xa đâu các bạn, Việt Nam cũng theo đi theo Liên Xô để chạm đến đường CSVN, đường công bằng và đàn áp nhân dân.